HET RAADGEVEND COMITÉ EGKS:

— stelt derhalve vast dat de plannen van de Commissie voor een belasting op energie geen enkele van de doelstellingen dienen die ter rechtvaardiging van het voorstel voor een richtlijn worden aangevoerd. De belastingharmonisatie wordt niet gerealiseerd, integendeel wordt de weg voor nieuwe distorsie vrijgemaakt. De concurrentie zowel tussen de verschillende energiebronnen als tussen de nationale economieën wordt vervalst. De concurrentiepositie van de energie-intensieve industrieën wordt bedreigd en de werkgelegenheid en de groei in de Europese Unie zullen gestaag blijven dalen. De verplaatsing van de productie naar landen met lage belastingen zal de CO_2-eindbalans nog verder naar het negatieve doen overhellen;

— benadrukt dat nieuwe belastingen de productiekosten van de Europese ijzer- en staalindustrie in de hoogte zullen drijven en haar concurrentiepositie op de wereldmarkten sterk zullen ondermijnen. Het milieu zou in generlei wijze gebaat zijn met een dergelijke maatregel;

— herinnert aan de in het Witboek vastgestelde doelstellingen van het energiebeleid, namelijk de continuïteit van de voorziening, het prijsniveau en de milieuzorg. De voorgestelde energiebelasting zou een bedreiging vormen voor de energieverscheidenheid en met name steenkool, de belangrijkste Europese energiebron, in een nadelige positie dringen;

— benadrukt dat de kolen- en de staalindustrie zich bewust zijn van hun milieuverantwoordelijkheid. De grote successen die zij op alle vlakken inzake milieuzorg hebben geboekt, zijn daarvan het bewijs. De kolen- en de staalindustrie zijn bereid hun inspanningen in de toekomst voort te zetten, op voorwaarde dat zij niet door fiscale maatregelen worden gehinderd. Zij hebben een voorkeur voor akkoorden op vrijwillige basis boven fiscale maatregelen;

— stelt vast dat het probleem van de klimaatverandering een groot technologisch offensief vereist. De steenkooltechnologieën moeten verder worden ontwikkeld en in praktijk worden gebracht, met name in de landen die technisch op een lager peil staan, en de maatregelen in die zin moeten worden versterkt. De invoering van een energiebelasting zou in strijd zijn met dit streefdoel;

— verzet zich krachtig tegen het ingediende voorstel en verzoekt de Commissie om de invoering van een energiebelasting in de Europese Unie ondergeschikt te maken aan de voorwaarde dat de geïndustrialiseerde landen die de belangrijkste concurrenten van de Unie zijn, met name de OESO-landen, ook soortgelijke maatregelen invoeren. Alleen als deze maatregelen wederzijds zijn, kunnen de negatieve gevolgen van het geïsoleerde optreden van de Europese Unie inzake de belasting op energieproducten worden vermeden of op zijn minst worden verzacht.

RESOLUTIE VAN HET RAADGEVEND COMITÉ VAN DE EGKS OVER HET ONDERZOEKFONDS WAARTOE DE EUROPESE RAAD OP 16 JUNI 1997 TE AMSTERDAM HEEFT BESLOTEN

(met eenparigheid van stemmen goedgekeurd tijdens de 337e zitting van 10 oktober 1997)

(97/C 356/04)

1. HET RAADGEVEND COMITÉ VAN DE EGKS

— verwijst naar de resolutie van de Europese Raad van Amsterdam van 16 juni 1997 over groei en werkgelegenheid [1],

— herinnert aan zijn memoranda en zijn resolutie betreffende de aspecten die verband houden met het aflopen van het EGKS-Verdrag in 2002 [2],

brengt in het kort de belangrijkste elementen van zijn standpunt over dit onderzoekfonds in herinnering.

2. HET RAADGEVEND COMITÉ VAN DE EGKS

— gaat ervan uit dat het EGKS-Verdrag in 2002 zal aflopen,

— wijst erop dat de kolen- en staalindustrie bij het aflopen van het Verdrag slechts van zijn eigen regelgevend kader wil afzien, als aan zijn dringende verzoek wordt voldaan om een exacte balans op te maken die aantoont welke onderdelen van het ijzer- en staalbeleid goed functioneren en welke instrumenten noodzakelijk zijn om een doeltreffend communautair beleid te blijven voeren,

— herinnert eraan dat alle partijen voortaan eensgezind erkennen dat het samenwerkingsonderzoek van de EGKS van wezenlijk belang is en na het aflopen van het Verdrag behouden moet blijven,

(1) PB C 236 van 2. 8. 1997, blz. 3.

(2) PB C 206 van 11. 8. 1995, blz. 7, PB C 334 van 8. 11. 1996, blz. 3 en PB C 220 van 19. 7. 1997, blz. 12.

— voert hiervoor de volgende argumenten aan:

— het samenwerkingsonderzoek is zeer doeltreffend, met name als het gaat om het veroveren van nieuwe markten en het versterken van de positie daarop,

— het heeft tot een werkverdeling tussen onderzoeksinstituten over alle binnengrenzen van de Europese Unie heen geleid, waarbij naast elkaar uitgevoerde activiteiten die zowel overbodig als kostbaar zijn worden vermeden, maar waarbij concurrentie van ideeën over technische en sociale aspecten blijft behouden,

— het heeft tot succesvolle samenwerking tussen de kolen- en staalproducenten in de onderzoeksector en de afnemers, verwerkers en leveranciers geleid,

— het heeft een intensieve uitwisseling tussen enerzijds de wetenschap en anderzijds de onderzoek- en ontwikkelingsafdelingen van de ondernemingen gestimuleerd, waarbij met name op het gebied van het sociaal onderzoek ook werknemersvertegenwoordigers en deskundigen zijn betrokken,

— door de samenwerking konden onderzoek en ontwikkeling steeds worden voortgezet, ook als de winst minder was of er sprake was van een sociale crisis,

— het heeft de voorwaarden geschapen om niet alleen onderzoeksprojecten te starten die op korte termijn al vruchten kunnen afwerpen, maar tevens projecten waarvan de resultaten pas op middellange en lange termijn worden verwacht.

3. HET RAADGEVEND COMITÉ VAN DE EGKS

is ervan overtuigd dat het communautair EGKS-onderzoek voor de toekomst van fundamenteel belang is,

— de technische vooruitgang is afhankelijk van zeer geavanceerd materiaalonderzoek en een optimaal energiegebruik,

— de gevolgen voor de arbeidsmarkt zijn aanzienlijk. Met behulp van geavanceerd onderzoek kunnen in beide sectoren arbeidsplaatsen worden behouden en geschapen,

— in de Europese staalindustrie zijn zo'n 300 000 werknemers werkzaam en in de staalverwerkende sector ongeveer 15 miljoen,

— in de kolenindustrie zijn ongeveer 150 000 werknemers werkzaam en onderzoeksinspanningen op het gebied van de geavanceerde technologie zijn met name voor het gebruik van kolen als energiebron noodzakelijk,

— deze activiteiten zijn van grote invloed op het milieu,

— zelfs in de toekomst heeft het EGKS-samenwerkingsonderzoek een solide materiële basis nodig,

het consequent gebruik van de EGKS-reserve, die werd gevormd uit een heffing die onafhankelijk van de rentabiliteit van beide sectoren was, een buitengewone Europese heffing zonder tegenhanger op andere communautaire beleidsgebieden, is dan ook van fundamenteel belang.

4. HET RAADGEVEND COMITÉ VAN DE EGKS

beveelt de Raad van de Europese Unie, die zich over het toekomstige gebruik van de reserve en de opbrengst ervan moet uitspreken, in dit kader aan rekening te houden met de volgende belangrijke overwegingen:

— de beschikbare EGKS-reserve moet vanaf het aflopen van het EGKS-Verdrag in 2002 onafhankelijk van de algemene begroting van de Europese Unie worden beheerd. De overdracht aan een onafhankelijke stichting die onder gezamenlijk beheer staat van de Europese Commissie, het Europees Parlement en vertegenwoordigers van de kolen- en staalindustrie, hun werknemers en de verbruikers en handelaren, zou hiervoor een geschikt model zijn. Maar andere wijzen van afzonderlijk beheer van de EGKS-reserve kunnen eveneens in overweging worden genomen,

— de EGKS-reserve en alle eventuele vrijwillige bijdragen van de industrie zouden volgens het beginsel van de opbrengstoptimalisering moeten worden belegd, dat wil zeggen gericht op een maximaal rendement en maximale zekerheid. Beleggingen in risico's die niet met deze beginselen overeenkomen, zouden moeten worden uitgesloten,

— de volledige opbrengst van deze beleggingen moet, onder aftrek van de beheerskosten, ten goede komen aan het technisch en sociaal onderzoek in de kolen- en staalsector. Toeleveranciers en afnemers hebben volgens een aloude EGKS-traditie recht op hetzelfde deel,

— bij de verdeling van de opbrengst tussen de onderzoeksprojecten in de kolen- en staalsector moet een verhouding worden toegepast die onder andere gebaseerd is op de omvang van de bijdragen van beide industrieën aan het totaalbedrag van de heffing tijdens de periode waarin het EGKS-Verdrag van toepassing was,

wijst er tenslotte op dat de Commissie en de Raad er bij hun beslissing over het gebruik van de reserves en de opbrengst daarvan in ieder geval rekening mee moeten houden dat deze slechts voor door het EGKS-Verdrag voorgeschreven doeleinden worden gebruikt.